



S.M.R.K.



číslo 56

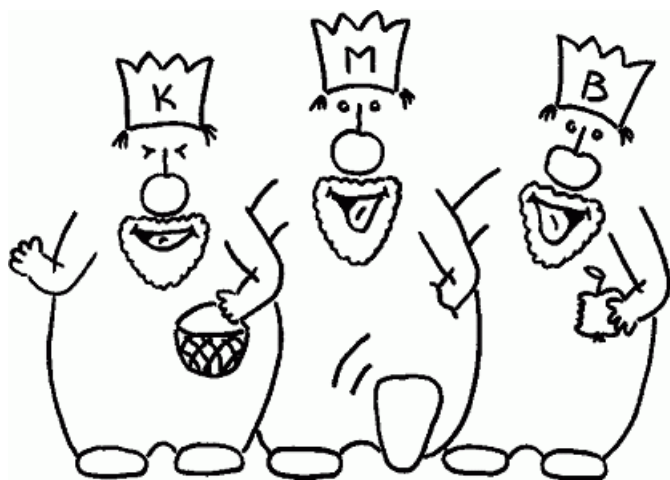
Skautský měsíčník střediska Junáka Křtiny

<http://junak.euweb.cz>

únor 2004

Tříkrálová sbírka ve Křtinách

sobota 3. 1. 2004



Do této dobročinné akce pořádané Českou katolickou charitou se naše středisko zapojilo již počtvrté.

V sobotu ráno 3. ledna se v sakristii křtinského kostela sešlo několik členů našeho střediska, aby se připravili na Tříkrálovou sbírku. Nejdříve to vypadalo, že bude chodit 5 skupinek koledníků, ale nakonec po půlhodině telefonování a jiného nahánění lidí se jejich počet definitivně ustálil na čtyřech. Vedoucími byli Zuzka Korčáková, Chvostka, Warden a já. Zatímco vedoucí podepisovali několik formulářů, koledníci se oblékali do komží zapůjčených panem děkanem, zkoušeli si papírové koruny, Baltazaři si černili obličej a všichni se učili předem připravené texty pro jednotlivé postavy. Okolo čtvrt na de-

set jsme se všichni odebrali vyfotit před ambity. Po hromadném fotu a také zvěčnění jednotlivých skupinek se party koledníků rozešly po pečlivě naplánovaných trasách, které se rozbíhaly do všech koutů Křtin.

Skautky (Petra a Žabka) posílené o Jirku se pod Zuzčiným velením vydaly směrem na „Kolonku“. Skauti (Štófa, Keša a Stopař) vedení Chvostem vyrazili do svého rajónu – na „Pustou stranu“. Warden si uvázal smečku vlčat obsahující Káju, Batyho a Lukáše G. na vodítko a obešel s nimi „brněnskou stranu“ a dostali se dokonce až do pivovaru. A nakonec nám zbývají světlušky, ty spolu se mnou musely absolvovat snad nejnáročnější trasu (šli jsme okolo školy a stále do kopce až k „Výzkumu“), ale i přes tuto námahu Jablíčko, Beruška a Myška předvedly obdivuhodný pěvecký výkon u jednotlivých domů. Abych však nechválila pouze své svěřenkyně, jistě všechny skupiny rozveselily obyvatele Křtin zpěvem koledy *My tři králové jdeme k vám...*

/pokračování na straně 5/

V únoru nás čeká dětský Maškarní bál a Promítání diáků nejen z 13. letního tábora *
Hodnocení činnosti v měsíci lednu * Reportáže z Tříkrálové sbírky a družinovek vlčat a skautů na ledě *
Kronika letní expedice RR & OS „Sa-Kra 2003“ – den pátý a šestý * Historie Junáka
ve Křtinách – tábor 1998 – 8. letní tábor Junáka Křtiny, „Tábor bouří a Sonatae“

Hlásná trouba

I. Naše nejbližší akce

- **DĚTSKÝ MAŠKARNÍ BÁL** neděle 15. 2. 2004
Tradiční maškarní bál pro všechny děti.
Kdy: ve 14.00 h
Kde: sál hostince u Farlíků

- **PROMÍTÁNÍ DIAPOZITIVŮ NEJEN Z 13. LETNÍHO TÁBORA 2003** neděle 22. 2. 2004
Letos bychom chtěli tradiční prezentaci tábora pojmout trochu netradičně.
Kdy: ve 15.00 h
Kde: v budově bývalé dolní školy – v Dolní klubovně
Rád bych pozval všechny současné a bývalé členy střediska na setkání, na kterém si mohou prohlédnout diapositivы pořízené během posledních let, prolistovat kroniky křtinského střediska a tak trochu zavzpomínat na zážitky spojené se skautováním.
Přijďte strávit příjemné odpoledne u čaje v kruhu bratrů a sester.

II. Organizační

- **STŘEDISKOVÁ RADA** pátek 27. 2. 2004
Rada se uskuteční opět poslední pátek v měsíci – v době 20.00–21.30 h v Dolní klubovně. Zváni jsou všichni členové střediskové rady, všichni vedoucí a rádcové družin a členové „Pracovních kruhů“. Rada bude spojena s volebním sněmem.

- **STŘEDISKOVÝ VOLEBNÍ SNĚM** pátek 27. 2. 2004
Ano už uplynuly tři roky od té doby co jsme zvolili současně působící střediskovou radu. Bylo to 16. 2. 2001. A protože funkční období je tříleté nadchází čas volby nové střediskové rady. Během tohoto roku proběhnou volební sněmy na všech střediscích Junáka, u nás to bude už v únoru. **Volební sněm se uskuteční v Dolní klubovně od 20.00 h.** Dělejte si volno! Nutná bude účast všech dospělých členů střediska. Zvažujte svou kandidaturu do jednotlivých funkcí, podávejte návrhy na kandidáty do jednotlivých funkcí. Detaily (přehled funkcí a jejich dosavadní obsazení) naleznete v minulém čísle SMRKu.

- **REGISTRACE 2004**
Registrace na rok 2004 ještě nebyly kompletně uzavřeny. Proto krátké připomenutí (podrobnější informace naleznete v minulém čísle SMRKu): **Pro letošní rok stanovila středisková rada registrační poplatek ve výši 200 Kč na člena.**
Co nejdříve nahlaste svým vedoucím, kdo ještě nemáte skautské průkazky a přineste také svou fotku na průkazku (3,5 x 4,5 cm).
Přineste registrační poplatek na schůzky nebo přímo svým vedoucím **nejpozději do 14. 2. 2004.** (Můžete vše přinést i dříve a získáte tak více bodů do S. B. S. 100, neboť včasné vyřízení registrace je úkolem na únor.)
Zároveň přineste také své skautské průkazky do nichž vám bude registrace potvrzena.
Všichni vedoucí předají seznam členů své jednotky, vybrané peníze a průkazky Zbyňkovi nejpozději dne 14. 2.
Od O. S. nechá podepsat registrační listy dospělého člena a vybere registrační poplatek a skautské průkazky Venda.

• OMLUVA – TISKAŘSKÝ ŠOTEK VE VÝROČNÍ ZPRÁVA 2003

V minulém čísle byla vložena Výroční zpráva za rok 2003. Pozorní čtenáři zjistili, že se dvě stránky opakují. Není to tím, že by jsme neměli co do zprávy napsat, ale tím, že jsem se jednoduše spletl při kopírování. Omlouvám se.

Protože jde o důležitý dokument přikládám Výroční zprávu ve správném a kompletním provedení. Nechal jsem ji nakopírovat na své náklady znovu.

• VYKRADENÁ NÁSTĚNKA NA NÁMĚSTÍ

Opět se nějaký „hrdina“ popral s naší nástěnkou na náměstí. Podařilo se mu zvítězit – zlomil polystyren desky a ukradl polovinu fotek a dalších materiálů. Polovinu měsíce byla tedy nástěnka neúplná. Chystáme se provést další stupeň zabezpečení. Doufám, že nám pak dále nebudou ti „hrdinové“ rozbíjet sklo.

Drobných i větších útoků na naši skautskou nástěnku, klubovnu, ale i na naši práci (výzdoba vánočního stromu na náměstí) bylo za poslední rok dost. Jsou nepříjemné, stojí nás dost času, úsilí i peněz abychom je napravili. Mrzí nás, že je naše činnost pro některé spoluobčany trnem v oku, ale i přes překážky budeme skautovat dále!

III. Středisková bodovací soutěž – „S. B. S. 100“

• Vyhodnocení „S. B. S. 100“ za leden 2004

Galeony	leden	Celkem
Kočky	2	5
Ještěrky	1	8
Jestřábi	výprava	11
Tygři	3	6
Vlci	0	4

Blíží se jaro, tak se blíží jistě i čím dál lepší výsledky v S. B. S. jak už tomu tak na jaře bývá (alespoň si to myslím). Takže tu jsou ještě ty zimní výsledky:

Místo	Jméno jednotky	1. účast (max. 20 b)	2. chování (max. 10 b)	3. kronika (max. 20 b)	4. výprava (max. 10 b)	5. úkol (max. 10 b)	6. výcvik (max. 20 b)	7. brigáda (max. 10 b)	Celkem (max. 100 b)
1.	Jestřábi	17,0	10,0	11,0	10,0	10,0	20,0	0,0	78,0
2.	Tygři	16,0	9,5	17,6	10,0	0,0	20,0	1,7	74,8
3.	Kočky	19,2	10,0	10,0	5,0	10,0	20,0	0,0	74,2
4.	Ještěrky	19,0	10,0	10,0	0,0	0,0	20,0	0,0	59,0
5.	Vlci	15,0	10,0	0,0	10,0	0,0	20,0	0,0	55,0

Celkové pořadí: 1. Jestřábi (384,8), 2. Ještěrky (383,1), 3. Kočky (354,1), 4. Vlci (341,6), 5. Tygři (301,3)

• Střediskový úkol S. B. S. na únor 2004

Včasné odevzdání veškerých podkladů pro registraci družiny (seznam členů, registrační poplatky, průkazky, případně podepsané přihlášky a registrační listy). Která družina odevzdá vše nejpozději do 14. 2. 2004 získává 5 bodů do S. B. S. Můžete vše odevzdat i dříve, klidně hned zítra. Podle rychlosti odevzdání kompletní registrace družiny získává družina další body 5, 4, 3, 2, 1 bod. Celkem tedy maximálně 10 bodů.

Venda

IV. Různé

• Narozeniny

V únoru slaví narozeniny Lucie Opletalová (16. 2.), Richard Závada (25. 2.) a Karel Kocman (26. 2.) – blahopřejeme!

• Poděkování

- děkujeme paní Pindákové za pomoc při Tříkrálové sbírce
- děkujeme panu děkanu Prnkovi za půjčení oblečků na Tříkrálovou sbírku

Živá kronika

Hodnocení měsíce ledna

Roj světlušek – Ještěrky: V prvním měsíci tohoto kalendářního roku jsme měly celkem 4 družinovky a na začátku měsíce se několik světlušek zúčastnilo Tříkrálové sbírky. Na družinovkách jsme měly pestrý program – základy morseovky, šifrování, závody, pečlivé probrání kroje a také nechybělo spoustu různých her. Docházka nám oproti minulému měsíci poklesla na 91,9 %.

Marťa

Družina skautek – Kočky: Kočky měly v lednu čtyři družinovky a na konci měsíce jednu polodenní výpravu k pólu, šly jsme podle kompasu na jih. Účast na činnosti byla 96 %. Na schůzkách a výpravě jsme se věnovaly plnění bodů do skautské stezky – skautské značky, nebezpečí kouření, drog, sexuální výchově, rozdělávání ohně. Všichni co neměli si pořídili KPZ (a ti co měli neúplnou si ji doplnili). Chování bylo velmi dobré.

Zuzka

Smečka vlčat – Tygři: V lednu jsme se potkali celkem sedmkrát. Tři z Tygrů se účastnili Tříkrálové sbírky, měli jsme čtyři družinovky, klubovní sobotu (místo stopařské výpravy, protože přišlo) a bruslení. Přestože se náš propagační leták někde zaběhl přibyli nám během měsíce další tři nováčci a tak je nás už devět. Vypadají, že budou posilou naší smečky. Při klubovní sobotě jsme věnovali hodinu výrobě papírových míčků pro naše hry a sehráli s nimi novou hru „Padáčky“. Měla velký úspěch, kdo chce znát pravidla ptejte se Přemy (míčky jsou ve skříni). Celer získal odborku „Sběratel“ a považte všichni Tygři měli velice pěkné pololetní vysvědčení a tak získali nebo obhájili odborku „Školní prospěch“. Začali jsme i s plněním dalších odborek a někteří postoupili i v plnění Stezky. I chování bylo v tomto měsíci téměř dokonalé. Účast na činnosti byla 79,6 %. Pro zaneprázdnění hlavního vedoucího Přemy vedl část schůzek Zbyněk.

Přema a Zbyněk

Družiny skautů – Jestřábi a Vlci: V lednu, na rozdíl od předchozího měsíce, proběhlo méně družinových akcí. Jejich stručný výčet je: 3 družinovky – ta závěrečná byla spojena se světluškami a prodloužená schůzka – Na ledě (reportáž je v tomto čísle SMRKu). Byla plánována ještě vícedenní výprava na Modrou želvu, ale ta se kvůli nedostatku zájemců neuskutečnila. Na začátku měsíce pak proběhla Tříkrálová sbírka, na které se skauti sešli ve složení Chvost (vedoucí skupiny koledníků), Štófa, Jirka, Keša a Stopař, za odvedené dílo ve prospěch charitativní činnosti jim patří velký dík.

Ovšem během ledna vyvrcholily problémy s účastí jednotlivých skautů na družinových a oddílových akcích. Na schůzky pravidelně (a včas) chodí pouze Filip, Jirka, Keša a Štófa, ostatní registrovaní členové jako by vždy zaspali nebo zapomněli. Je to škoda jak pro ně, tak pro celou družinu, program schůzek se sice dá připravovat pro čtyři lidi, ale pokud někdy přijde někdo jiný, tak nestíhá a ostatní jej snadno převálcují v jakékoliv soutěži a hře. Tím to logicky přestává být zdravé soutěžení a stává se z toho trapná záležitost jak pro ty co vítězí (taková výhra snad nemá ani cenu), tak i pro poraženého, který se dostává do začarovaného kruhu: činnost jej pak nebaví a tedy přestává chodit, čímž ještě více prohlubuje propast mezi ním a těmi co se činnosti účastní. A navíc družina tím trpí také při střediskové bodovací soutěži (S. B. S.).

V polovině února se uzavírá registrace, věřím, že do té doby se vše vyjasní a obě družiny budou pokračovat ve zdárně rozjeté činnosti pod kvalitním vedením obou rádců Chvosta a Petrsona, byla by škoda skončit v půlce cesty.

Warden

Reportáže z proběhlých akcí

Tříkrálová sbírka ve Křtinách

sobota 3. 1. 2004

/dokončení ze strany 1/

Kromě této koledy, kterou zazpívali při návštěvě každé domácnosti, rozdávali cukr, který symbolizoval bílé zlato (Kašpar), kadidlo (Melichar) a Baltazar zájemcům napsal posvěcenou křídou na vstupní dveře K+M+B+2004. Během návštěv u jednotlivých domů dostávali koledníci cukroví, různé pochoutky a hlavně horký čaj, který v lednovém mrazivém počasí přišel jistě vhod.

Kolem poledne se postupně všechny skupinky sešly u Drápelů, kde odevzdaly zapečetěnou pokladničku, komže i korunky a obdarování kalendářem s motivem křtinského kostela se rozešli do svých domovů.

V pondělí v podvečer se poté pokladničky na Obecním úřadě rozpečetily a peníze se spočítaly – celková suma se zastavila těsně pod hranicí 12 000 Kč. Část peněz, které byly vybrány, bude stejně jako každý rok použita přímo Charitou v Blansku na projekty v oblasti, která spadá pod její správu, zbytek bude využit Českou katolickou charitou na různé akce v celé republice a také v zahraničí.

Na závěr bych chtěla poděkovat všem, kteří přispěli do sbírkových pokladniček a zejména těm, kteří se podíleli na realizaci celé sbírky.

Marťa

Prodloužená družinovka Vlků a Jestřábů – Na ledě

pátek 23. 1. 2004

V pátek v 15.00 h jsme se sešli na kluzišti ve Křtinách abychom mírně oživilí standardní program družinových schůzek. I když i na tuto akci bylo naplánováno několik závodů, her a skautské praxe vše nakonec vypadalo daleko monotónněji.

Takže jak už jsem napsal, skauti se na ledě vyskytli okolo třetí hodiny. Po krátkém rozbruslení a procvičení střelecké mušky jsme chtěli začít hrát hokej. A tak jsme se rozhlédli po kluzišti a spatřili dvě nevinné oběti, které by se nám hodily jako protihráči. Slovo dalo slovo a aby to nebyla tak velká přesila, přidali jsme jim ještě mě. A hra mohla začít. Po deseti minutách skauti vyhrávali již 5:2 a jejich nadšení (a naše zklamání) nebralo mezí. Proto jsme s povděkem přivítali příchod (respektive příjezd, protože on se i v zimě pohybuje zásadně na svém bicyklu) Doktora, který na chvíli hru přerušil aby si udělal několik snímků pro zpestření skautských www stránek.

Po krátké pauze jsme se však vrátili zpět do hry, ale tentokrát se situace na ledě značně změnila (alespoň co se týče počtu osob). Na led přišlo několik hráčů, kteří utvořili nový tým a ten vyrazil proti skautům (tentokrát psychicky posílených mou přítomností). Ale očekávaný debakl se nekonal, díky naší vytrvalosti a dokonalé obraně (po technické stránce sice tak dokonalá nebyla, ale když jsme se všichni nacpali před branku, tak protihráči prostě neprošli) jsme jednu chvíli vyhrávali dokonce 9:5. Pak ale protivníci obdrželi nečekanou posilu a zvýšeným tlakem nás po vcelku vyrovnané hře porazili 12:11. Celý zápas trval bezmála dvě a půl hodiny, takže na nějaké další hry na ledě, také díky úplnému vyčerpání skautů, nebylo ani pomyslení. Proto jsme v tichosti vyklidili ledovou plochu a šli se přezout.

Ještě před odchodem jsme však museli domluvit nebo zavrhnout sobotní výpravu, která měla být náhradou za odvolanou výpravu na Modrou želvu. Jak se po chvíli ukázalo nikdo kromě Jirky neměl odvalu (v jednom případě ani čas) se v sobotu trochu projít po okolí Křtin, takže i z této akce sešlo. Nakonec jsme se už jen naprosto vyčerpání odplazili do svých domovů a tam celý následující den relaxovali.

Takže zase někdy na ledě – pokud nebude obleva tak snad ještě letos.

Warden

Družinové bruslení šestky vlčat „Tygři na ledě“

sobota 24. 1. 2004

Sešli jsme se na kluzišti za koupalištěm. Už tam byl Vašek a pak ještě přišli dva nováčci z Habrůvky – Lukáš a Vojta. Začali jsme dělat různé závody. Byla to třeba kličkovací dráha, do odborky jsme dvakrát objeli celé kluziště, přeskakovali a podjížděli lano.



Podjíždění jsem vyhrál. Dělali jsme taky závod kdo nejrychleji přejede kluziště napříč a zkoušeli kdo dojede po rozjetí nejdál a komu se podaří jet po jedné brusli. Pak jsme si v kruhu nahrávali pukem.

Nejllepší byly dva hokejové zápasy. Moje družstvo první zápas prohrálo 2:10, ale druhý jsme díky Jirkovi, Michalovi a Škopkovi vyhráli 10:4. V šatně jsme si rozdali pamětní lístečky a řekli si jak dopadlo dnešní bodování. Domů jsme jeli autem s táníkem Vojty.

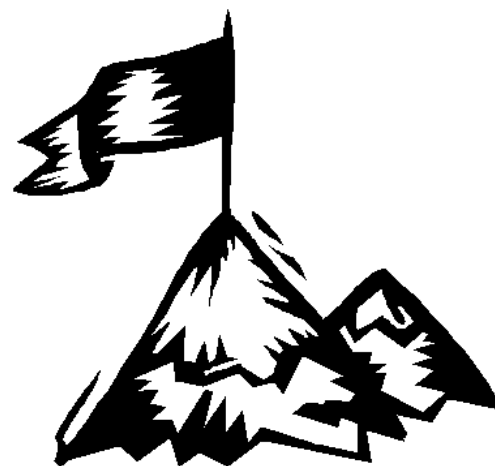
Zápis Zbyndi z kroniky Tygrů přepsal Zbyněk

Letní expedice RR & OS (3)

„Sa-Kra 2003“

úterý, 29. 7. 2003

Probuzení jako z pohádky – důchodci přišli navštívit rozbořený hrádek a Warden se je snaží vyvést z míry tím, že věší na stromy spacáky. Oni se však nedají a s jistotou sobě vlastní vystupují bez jediného mrknutí oka. Po snídani (byla vůbec nějaká?) přišlo pomalé sbalení a rychlý postup do kopce, kde na nás prý čeká Ripperův kámen, na kterém však seděly, jak Doktor správně poznamenal, Ripperovy děti. Nahoru už to nešlo, tak jsme ojedli vrcholové maliny, hodili oko na Jeseník a odešli do něj. Dlouhou únavnou cestu z kopce nám Klára zpříjemnila brilantním přebásněním německé básně vytesané na náhrobku. Člověk by to do té holky neřekl, ale ona když chce... Míjíme Lázně Jeseník s rozlehlým nádherným udržovaným trávníkem a rozlehlými škaredými neudržovanými Němci. Konečně jsme dole na náměstí a ve Spotřebním družstvu Jednota nakupujeme jedálko na ráno. Kápli jsme na neuvěřitelně dobrý tavený sýr Vítěz z jesenické mlékárny. Hladoví jak psi se přesouváme do hospůdky v hotelu Staříč. Doktor nás přesvědčuje, že to nebyl jen tak obyčejný hotel, ale mně se tam líbilo. Futrujeme se jídlem až nám leze ušima. Plněné vepřové kapsy, kuřecí směs s nivou, utopenci, palačinky, kakajíčko, ... S plným břichem jdeme nalézt nocleh do jesenických lesů. To nám značně usnadňují tři postavy nejasného pohlaví zamykající jesenický hřbitov. „Jóó, do toho seníku se vejde sedm lidí,“ chvástal se kterýsi z nich. Spali jsme venku u ohniště.



středa, 30. 7. 2003

Podle věrohodných instrukcí postav z večera postupujeme směr Čertovy kameny vzhůru. Nevím proč se Warden tak nekamarádí se značkami, ale opět jsme po nich nešli a logicky následovala ztráta šesti osob v lese. Počasí si to s námi rozdává v karetní hře Prší a někteří z nás už toho mají plné zuby. Po čase naši bratři pochopili, že cesty jsou zde na to, abychom po nich chodili a potkáváme červenomodrou značku, po které promočení přicházíme do chaty Zlatý chlum. Zde nás vzpružuje malé občerstvení v podobě klobásy nebo párku, sušíme oblečení a vedou se diskuse na téma...hmm...Přemo? Doktore? Podobné téma nás neopouští ani cestou dolů, zpět do Jeseníku, kde nasedáme na vláček motoráček do Branné. Již z vlaku je vidět obrovitanaanánská stavba, ve které máme údajně domluvený nocleh. Je to hrad v rekonstrukci. Vyškrábat se nahoru k němu nebylo tak hrozné jak by se mohlo zezdola zdát. Fakt vypadal dobře, ten hrad. Ale pan Zrzavec nás nechtěl pustit dovnitř a ani po Wardenově snaze přesvědčit ho, že blbě slyší, si to

nerozmyslel. Že prý není místo a že bychom mu po . . . nádvoří. Asi nevěděl, že jsme skauti. Zůstali jsme bez domova. Takovou ztrátu jsme museli jít zajíst sýrovou jehlou do příjemné hospůdky nedaleko hradu. Dva z našich velících důstojníků se nenápadně přidali ke skupince pějících obyvatel hradu. Těžko říct o co jim šlo, každopádně to nevyšlo a ustlali jsme si pod mostem. Mooc pěkná noc.

Venda

Historie Junáka ve Křtinách (26)

Dnes si připomeneme tábor, který z řady našich ostatních letních „rekreací“ odvážně vybočuje. A jelikož jej mám stále v živé paměti, být vámi, poslední příspěvek dnešního SMRKu bych nepřeskakoval, ba co víc, uvařil bych si konvici dobrého čaje, spustil horské slunce, nasadil černé brýle, žlutohnědou čepici a . . . četl pozorně dál.

TÁBOR 1998 – 8. letní tábor Junáka Křtiny, „Tábor bouří a Sonatae“

Tábor v roce 1998, čili před šesti léty, se konal na vypůjčené táborové základně jménem Damašek, patřící PS Polička, ležící u vesničky Pustá Rybná nedaleko města Poličky na Vysočině. Na cestu do těchto míst jsme se vydali autobusem v neděli 19. 7. a zpět domů jsme týmž strojem dorazili v neděli 2. 8. Nutno podotknout, že volba nezvyklého data konání tábora (až třetí týden prázdnin) nebyla příliš šťastná. Zejména nejmladší táborníci si odvykli alespoň základní kázni a pravidelnému denímu režimu, který po nich požadovala během roku škola, a přijeli hodně rozdovádění. Navíc mladších účastníků tábora bylo celkem hodně (25 „kusů“) a celkem nás bylo stále kolem 40, což je také jedno z největších čísel v historii. Řídili jsme se táborovým časem, který byl posunut o hodinu dopředu, aby byla brzy tma.

Přebývali jsme v podsadových stanech; tak nějak po dvojicích. Hlavní dominantou tábora byla zděná budova, která se honosila několika elektrifikovanými místnostmi. Ty nám sloužili za kuchyni, jídelnu, marodku a hlavní velitelství. Dále se v areálu tábořiště nacházely tyto vymoženosti: ohniště, latríny (klasické dřevěné „kadibudky“), umývárna (železná „žlabo-umyvadla“), vstupní brána, řada nevyužitých podsadáků, březový háječek (kde jsme si pověsili houpací síť a vychutnali mnohý polední klid) a hřbitov místních pistolníků (několik hromádek hlíny ověčených dřevěnými kříži – od soumraku do úsvitu a za deště či mlhy pozoruhodné místo). To vše stálo na místy docela prudkém svahu, což znepříjemňovalo jak hru kopané, tak stavbu právě jednoho týpí, které jsme si přivezli sebou. Než jsme našli alespoň trošku rovné místo a týpí vztyčili, uběhla bezmála polovina tábora . . . ale, když na to tak myslím . . . možná za to mohl i fakt, že jsme k němu museli udělat všechny tyče – a to také nějaký čas zabralo.)

Nakupovat jsme jezdili s dvoukolákem do obchůdku v Pusté Rybné (vzdáleného asi něco přes kilometr), stejně daleko byla i telefonní budka a jen o kousek dál příjemné koupání. Pro jistotu jsme ještě v táboře měli dvě horská kola a červený vůz vyrobený Škodovými závody.

Táborem nás provázela etapová hra Minehava. V celkem jedenácti etapách spolu soutěžily čtyři pravěké rody – Medvědi, Zubři, Vydry a Pakoníci. Úkoly v jednotlivých etapách byly rozličné – od výroby pravěkého obleku (ve kterém jsme posléze byli po celý zbytek tábora rádi oblečení), sušení šátku nad ohněm až po extrémní etapu Povodeň. V této etapě si táborníci museli v co nejkratším čase vyklidit své stany a věci nanosit do lesa nad tábor a to tak daleko (a vysoko), aby je ochránili před imaginární hladinou vody. Určitě si dokážete živě představit, jakou z toho měli soutěžící radost. Ale alespoň si potom důkladně uklidili. V etapách se bojovalo o pazourky, po každých třech etapách mohl rod provést „obětování totému“ – vylosoval si lísteček, který mu buď přičetl či odečetl jeden až tři pazourky. Asi nejvydařenější částí etapové hry byla závěrečná cesta, která končila na romantické skále osvětlené svíčkami. Nářez.

Ejkin – „Mě se na táboře nejvíc líbilo praní ponožek, a to kvůli tomu že když se dali do vody všechny ponožky vznikl takový smrad až se to nedalo dychat.“

Dalším obzvláštněním táborových dnů byla hra Sonatae. Vždy na ranním nástupu si každý táborník vylosoval lísteček, ale pouze na jednom z nich stálo slovo Sonatae (slunce). Tento človíček se pak snažil po celý den pomáhat ostatním a chovat se vůbec extrémně mile. Večer pak každý napsal na kousek papíru, kdo byl podle něj dnešním Sonataem. Ne vždy se podařilo posbírat nejvíce hlasů tomu, kdo to měl ráno „uloženo“. Ke konci tábora hru začaly kazit skupinky kulišáků, kteří se předem domluvili volili nezaslouženě jednoho ze svých řad...

Několik dní s námi špásoval tajemný „Z“. Jednoho dne jsme při hlídce zahlédli na protějším svahu podivné zjevení, vypadající jako duch, které slabě světélkovalo a zvesela křepčilo. Druhý den, když jsme se vraceli z koupání, našli jsme poblíž kousek papíru, správu, podepsanou „Z“. „Z“ náš ještě párkrát potrápil, ale nakonec jeho snaha zanikla do stracena.

Během tohoto léta postihly Českou republiku povodně, které jsme však téměř nijak nepocítili. A považte, že nepřiliš daleko (asi 50 km od našeho tábora) byla situace taková, že zde museli záchranáři využívat služeb vrtulníků a armády. Jedinou náповědou nám snad mohlo být několik velmi prudkých bouří, které si však vše odbyly v noci a naši činnost mnoho nepoznamenaly.

Poznamenala ji však velká nemocnost – malá epidemie chřipky. Slib složila čtyři vlčata a většina skautů a skautek, vyvrcholením jejich přípravy na slib byla předslibová cesta.

Basker – *„Můj nejlepší zážitek z tábora byl když jsme měli se Zdeňkem Sehnalovým hlídku. No to by bylo dobrý, že jsme měli hlídku ale co se nám stalo. Měli jsme hlídku od 1.00 do 3.00 ale usnuli jsme. Měli jsme štěstí že nám přišel pomoci Víťa jinak by tábor nebyl vůbec hlídáný. Druhý zážitek je bohužel jen pro zasvěcené.“*

Tomu já říkám bezva nejlepší zážitek z tábora... I když kdo ví, co byl ten druhý.

Na tomto táboře jsme se také naučili hrát a zpívat mnoho písní. Tzv. „zpívandy“ probíhaly pravidelně každý večer, mnohdy i neplánovaně v jiný čas. Nikdy předtím (a asi ani nikdy potom) se na táboře tolik nehrálo a nezpívalo. Myslím si, že nemalou roli v tom sehrála dobře osvětlená jídelna, která usnadňuje práci hudebníkům s krátkou pamětí...

Zajímavé bylo také povídání pana Vladimíra Báči, který byl v roce 1945 skautem (bratr Salašník) a přiblížil nám zdejší odboj proti nacistům. Přivenesl nám také ukázat dvě šavle a dva bajonety – pro malé kluky velmi vděčné artefakty.

Zahráli jsme si spoutu her (Pravěk, Středověk, Sbírání značek, Sedm statečných, ...), uspořádali olympiádu a fotbalový turnaj (za účasti hvězdných týmů Španělska, Jamajky, Chorvatska a Tibetu). Protože jsme se ocitli v novém prostředí, uspořádali jsme několik výprav do okolí, zejména na různé skalní útvary (Zkamenělý zámek, Milovské a Rybenské perničky a Čtyři palice).

A na závěr – jako speciální bonus – hodnocení tábora tehdy ještě mladým sokolem Wardenem:

„I když jsem byl na táboře jen jeden týden, líbilo se mi toho dost. V první řadě etapovka, ta byla fakticky super, zvlášť pak závěrečná část. Dále pak perfektní bylo posezení v tee-pee při ohni a kytaře. Dobré byly i některé hry – namátkou dobývání pevnosti, povodeň, atd. Velmi se mně líbila i předslibová cesta a doufám, že její tradice se v oddíle udrží ještě velmi dlouho.“

„Na druhé straně jsem však byl zklamán tím, jak se stanuje v obyčejných podsadákách, tee-pee je lepší – možná je to jen můj názor, ale přece jen pro mě je tee-pee prostě klasika. No a nakonec bych ještě na táboře bral nějakou tu dvou – možná i třídní výpravu do okolí. Tak to je asi vše. Jinak tábor byl stejně perfektní.“

Elektřina neelektřina, týpí netýpí, já bych tam jel klidně znovu!

Víťa.